

Братерське вітання провансальцям

Панас Мирний

...від рідних їм по долі українців

Вітаємо тебе, гіркий, далекий краю,
Повитий горами, порізаний річками,
Облитий моря синього прозорою водою.
Укритий, наче рай, зеленими садками!
Хоч і чужий ти нам, та рідний по тій долі,
Що споконвіку нас на світі доглядала;
В старовину сіду на наше рідне поле
Якого тільки ворога вона не засилала!
У нас тут, по степах, товклися всякі орди –
Носились половці, ногайці, татарва;
А твій край мучили вестготи і бургунди,
Остготи й франки нищили, немов та сарана...
І ми пішли; ми рвались до розвою,
Нічийого не заїдаючи життя;
Ми – дужі вірою та правдою святою –
Несли любов свою в всесвітнє бороття...
Не за горами-то вже сонце правди
І незабаром займеться, над нами сходе світ!
Він бовваніє вже... Прийми ж від нас, народе
Чужий, та рідний долею, братерський наш привіт!